

РЕШЕНИЕ

№ 3221

гр. София, 31.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Мирослава Йорданова-Великова**

при участието на секретаря Заркова и при участието на прокурора Петрова, като разгледа дело номер **11360** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ срещу РЕШЕНИЕ от 14.10.2024г. постановено по нахд №8943/2024г. на СРС, с което е отменен електронен фиш /ЕФ/ за налагане на имуществена санкция на „ЕВРОТРАНСПОРТ 2000“ ЕООД, с който на жалбоподателя на основание чл.179, ал.3б вр. с чл.187а, ал.2, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ от 2500лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли решението като неправилно да бъде отменено. На първо място се излага довода, че нарушението е надлежно установено като е използван точно регламентирания способ –доклад от Електронната система за събиране на пътни такси /ЕССПТ/. Сочи се, че се касае за недекларирана пътна такса, поради което съгласно чл.1 §.4 от Регламент 204/2020 доставчикът трябва да се информира незабавно ползвателите. Няма възможност да се отстрани тази нередност /предеклариране/, както е по регламента. Подчертава се, че чл.179, ал.3б от ЗДвП е императивна норма, съгласно която при неплатена такса – се налага санкция без горепосочените възможности за предеклариране на таксите.

Излагат се и съображения във връзка с пропорционалността на таксата без оглед на това, че същата е константна величина. Визира се, че тежестта на нарушението не се определя единствено от конкретния размер на пътната такса като неплащането на тол таксите е съществено нарушение, тъй като засяга въведения ред на отчетност. С оглед изложеното таксата е в абсолютен размер, въведена от законодателя. Има позоваване на решение на АССО, че няма противоречие с правото на ЕС. Подчертава се, че задължение на съда въз основа на служебното начало е да установи какъв е размера на дължимата тол такса. С оглед изложеното се прави извода, че неправилно СРС е приел, че има противоречие с норма на ЕС и съответно е оставил неприложена нормата от ЗДвП. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът –не се представлява, но чрез писмени бележки от адв.С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП –прокурор Петрова дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна, тъй като не са налице наведените касационни основания.

Не е спорно, че СРС, за да отмени НП е достигнал до следните констатации: от фактическа страна е установено, че на 26.01.2022г. в 00.44ч. ППП с [рег.номер на МПС] , движи се по път А-6 км., без да е платил дължимата пътна такса по чл.10, ал.1 т.2 от ЗП, което представлява нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП, поради което на основание чл.187а, ал.2 т.3 вр с чл.179, ал.3б от ЗДвП на дружеството е наложена санкция от 2500лв..

СРС на първо място е приел, че ЕФ е издаден от компетентен орган, тъй като АПИ осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси. Прието е, че при изпълнение на тези свои правомощия и при нарушения на чл.179, ал.3-3б от ЗДвП, установено и заснето с електронна система –може да се издава електронен фиш. В тази насока се е позовал на решение №6720 от 07.11.2023г. по кнахд №6714/23г. XX състав. На следващо място е прието, че няма допуснати процесуални нарушения, но за да се отмени ЕФ е визирано, че нормите ан Регламент 2020/204 имат директно приложение, което изисква да не се приложат разпоредбите на ЗДвП в частта на чл.179, ал.3б от ЗДвП и чл.102, ал.2 от ЗДвП вр. с чл.10 от ЗП. Подчертава се, че съгласно регламента при неплатена такса първо за страната има възможност за отстраняване на нередовността. Тази липса на възможност преди да се предприемат съответните мерки вкл. и да се наложи санкция е прието от СРС като противоречие с правото на ПЕС. Подчертава се, че така адресатите на българския закон с правилото в чл.102, ал.2 от ЗДвП се поставят в по-неблагоприятно положение.

На последно място е прието, че санкцията от 2500лв. противоречи на принципа за пропорционалност, заложен в чл.5 от Договора за функционирането на ЕС.

КАСАЦИОННИЯТ СЪСТАВ намира посочените изводи за правилни като краен резултат.

Не се споделя извода на СРС, че описаното деяние може да се установява с ЕФ. Нарушението е извършено на 26.01.2022г. като до промяната на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП с ДВ бр.13/24г. в сила от 13.02.2024г. не се допуска за нарушение на чл.179 ал.3б от ЗДвП да се издават ЕФ. Това следва от самата разпоредба. Не е спорно, че има тълкуване в обратния смисъл изразено в посоченото съдебно решение, както и има в този смисъл практика на някои административни съдилища. Именно противоречивата практика на съдилищата е инспирирала посочената редакция като деянието е извършено на 30.08.2021г., поради което нормата е неприложима. Практиката на АССГ е константна в тази насока, че липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. В горния смисъл Решение №8624 от 14.06.2024г. по дело №3563/2024г., Решение № 5561 от 17.05.2024г., постановено по КНАХД № 2845/ 2024г.; Решение № 5147 от 15.05.2024г., постановено по КНАХД № 2789/ 2024г.; Решение № 3055 от 09.05.2024г., постановено по КНАХД № 1763/ 2024 г. и др. .

Относно довода за противоречие с правото на ЕС – споделя се възражението в касационната жалба, че за да остане неприложена норма от националното законодателство, трябва същата разпоредба да противоречи на разпоредба от ПЕС и това противоречие следва да е явно, което изисква например по два противоречиви начина да е уредено съответното обществено отношение. Не е спорно и за касатора, че регламентът предвижда и възможност да се преуредят таксите, преди да се наложи санкция. Това е неравно третиране, както е установил СРС, но според състава не е основание за неприложение на нормата от националното законодателство.

По въпроса за непропорционалността на санкцията - това становище е изразено понастоящем в решение от 21.11.2024г. на СЕС по дело С-61/2023г., видно от което чл.9а от Регламент за изпълнение 2020/204 от 28.11.2029г., визиращ наказанията да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи –не допуска като съразмерна санкция, която да бъде във фиксиран размер. В този смисъл, вече има съдебна практика на АССГ за отмяна на посочените санкции, поради несъразмеримостта им на база посоченото решение на СЕС. С оглед изложеното изводите на СРС в тази връзка напълно се споделят.

Следователно- касационната жалба е неоснователна и като такава не следва да се уважава.

Не трябва да се присъжда на ответника адвокатско възнаграждение от 500лв., тъй като видно от приложения договор за правна помощ от 13.01.2025г. – то само е договорено, няма данни за плащането му.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 14.10.2024г. постановено по нахд №8943/2024г. на СРС, с което е отменен електронен фиш /ЕФ/ за налагане на имуществена санкция на „ЕВРОТРАНСПОРТ 2000“ ЕООД, с който на жалбоподателя на основание чл.179,

ал.3б вр. с чл.187а, ал.2, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ от 2500лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.